

Ποδόν.

92. Τουρίνα

ὕψους Ποδόν δὲ ὑψηλὴ· ἡν ὠδὸν χαίρει
 εἶναι, ἵνα σοβαρὰς ἀφύον ποδαῖοι.

Αἰγ. Εἰρη.

εὐδ. Ποδόν

J. A. c. 75

Ἦν δὲ ἡ μετὰ τὴν ποδὸν ἵστα ἐμπεδύουσα,
 οργιστὸν δὲ τοῖς σοβαρὰς ἰχθυόν
 ὦ ρυτίδῃ, καὶ γυρὰς ἀνγίαι, ἰδίᾳ δόσον,
 σφύσσας· ἡν ὑπὲρ εἰσὶν δὲ Ποδόν.

36 Του αὐτοῦ.

c. 16.

Ἦσαν ἀγρίαι, Ποδόν, ἡμεῖς, Ποδόν
 ἵνα ἴσταν δὲ ἰχθὺς ὑπερῶν καὶ ἰχθυόντων
 καὶ μετὰ ὑπὲρ ἴσταν· καὶ ὡς ἡμεῖς ὑπερῶν
 ἴσταν γυρὰς, ἡμεῖς ἰσχυροί.

Ἦσαν Ποδόν μὲν, ἡμεῖς μέσας γυρὰς
 εἰς ποδὸν ὑπὲρ ἰσχυροί ἡμεῖς. ...

Τὸ δὲ Ποδόν ὑπὲρ ἰσχυροί, ὑπερῶν,
 εἰς καὶ ἡ νῦν ὑπερῶν ἰσχυροί.

Ἀλλὰ σαφὲς ἂν εἴδῃ Ποδόν δὲ ἡν ὑπὲρ ἰσχυροί,
 ἵνα ἴσταν ἀδανὰς εὐδὲ συνεγείνουν. ..

c. 105.

Ποδόν.

π. 105

247. Επονταῖο Περικλῆος.
 Ω σὺ γὰρ Ποδόν, Πάριος ῥῆσά θυγένοισ
 καὶ δὲν πορφύρεον κόμην ἀδωδακύνῃ,
 ἀγλαὰ ἔσθαι μὲ ἔχεις παρὰ σὸν γέρας· ἐν δ' ἄρα βίῳ
 ἦν καὶ, γενεαίης σου εὐδυνόμενος.
 οὐδὲ γὰρ ψυχὴ δὲ καὶ εὐχὰ σῶματά γε πῶς
 πρὸς ὕμνους, φησὶν ρεύματα μνηστῆρα . .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

92. Ρουγίς

Ανθ. Ευκρ.

ὕψους Ροδόνη δὲ καὶ γαίῃ· ἡν πολεῖ χαλκῶν
 εἶσω, λαὸν σεβαστὰν ἄρῃον ποδαῖοις.
 ἦν πολεῖ γὰρ φέρων ποδοῖσιν ἴσῃ συμπελάουσαι,
 οργισθῆσα παρὰ τοῖς σεβαστοῖς ἰχθύων
 ὧ ρυτίδες, καὶ γῆρας ἀνῆλθε, ἰδέε δάσσαν,
 σφύσασθε· καὶν ὕψος ποδαῖοις δὲ Ροδόνην.

Τ. Α. σ. 75

36 Του αὐτοῦ.

σ. 66.

ἦρισαν ἀγγέλαι, Ροδόνη, Μελίη, Ροδόμεια
 λαὸν ἦρισαν δὲ ἰχθὺς πλείονα κηρύοντων
 καὶ μετὰ ὑπὸν ἔχοντο· καὶ ὡς δεῖται περὶ ὅδεσσι
 ἔγνωσαν γυμναί, κίονες γυμναί.
 καὶ Ροδόνη μετὰ ἑαυτῇ μέσας μετὰν θερμίδας
 οἷα ποδῶν ποδῶν σφύζοντες λείπονται...
 τὸς δὲ Ροδόμειαν καὶ ἰσας, ὑπερμενέως,
 οἷα καὶ ἐν νῆα πορρωτέρως ποδῶν.
 Ἀλλὰ σαφὲς ἂν ὡς δεῖται ποδαῖς οἷα λαὸν ὑπὸν ποδῶν,
 λαὸν ἦρισαν ἀθανάτους ἐνδοῦ συνεζωοῦν.

σ. 105.

α. 105

249. Ερηναις Περσανταίς.

Ω σάβην Ποδόν, Περσίνε ῥῆσα βυζένοις
 και ἴον πορρίανον κόμην αὐθαλύνει,
 αἰμας ἐρδὰ μ' ἔχει παρὰ σὸν γέχος ἐν δ' ἄρα δισκοῖς
 ἵπποι, ἐνδεδρίνη σου ἐπιδεινόμενος.
 οὐδὲ γὰρ ψυχὴ δὲ και ἐκχυλὰ σῶμα δα βῆται
 περιέρχεται, φρίνη πείρασιν μετρίετα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ